

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Sprawa AT.39813 – Baltic Rail**

(2017/C 383/07)

- (1) Projekt decyzji odnosi się do rozmontowania przez przedsiębiorstwo AB Lietuvos geležinkiai („LG”) 19-kilometrowego odcinka torów kolejowych biegnących z Možejeek (Litwa) do granicy z Łotwą („tor”). Zgodnie z projektem decyzji stanowi to naruszenie art. 102 TFUE ponieważ doprowadziło do zwiększenia barier wejścia na rynek bez obiektywnego uzasadnienia, osłabiając (potencjalną) konkurencję na rynku świadczenia usług transportu kolejowego produktów ropopochodnych między rafinerią Bugeniai (Litwa) („rafineria”) oraz portami morskimi w Kłajpedzie (Litwa), Rydze (Łotwa) i Windawie (Łotwa).
- (2) Komisja przeprowadziła dochodzenie w następstwie skargi wniesionej przez właściciela rafinerii, przedsiębiorstwo AB ORLEN Lietuva („OL”). W okresie bezpośrednio poprzedzającym jego rozmontowanie, tor był wykorzystywany jako część głównej trasy służącej do transportu produktów ropopochodnych z rafinerii na Łotwę lub przez terytorium tego państwa. Po rozmontowaniu toru wszystkie produkty z rafinerii przesyłane koleją na Łotwę musiały być transportowane inną trasą, przez bardziej odległe przejście graniczne.
- (3) Między dniem 8 a 10 marca 2011 r. Komisja przeprowadziła inspekcje w pomieszczeniach LG oraz innego przedsiębiorstwa.
- (4) W dniu 6 marca 2013 r. Komisja wszczęła postępowanie do celów art. 11 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽³⁾ w odniesieniu do LG.
- (5) W dniu 5 stycznia 2015 r. Komisja skierowała do LG pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Zasadniczo we wstępnej ocenie przedstawionej przez Komisję w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń stwierdzono, że przedsiębiorstwo LG, rozmontowując tor bez zaistnienia obiektywnej konieczności, dopuściło się naruszenia art. 102 TFUE, zwiększając bariery wejścia na rynek niższego szczebla w zakresie transportu kolejowego produktów ropopochodnych pomiędzy rafinerią a portami morskimi w Kłajpedzie, Rydze i Windawie.
- (6) W dniu 9 stycznia 2015 r. przedsiębiorstwo LG uzyskało dostęp do akt na płycie CD-ROM.
- (7) W dniu 4 lutego 2015 r., zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004, OL otrzymało odtajnioną wersję pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Po złożeniu przez to przedsiębiorstwo wniosku o dostęp do niektórych informacji, które zostały usunięte z tej wersji ⁽⁴⁾, w dniu 25 lutego 2015 r. DG ds. Konkurencji przekazała OL wersję pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, z którego usunięto mniej informacji. OL nie złożyło kolejnych wniosków o dostęp do tekstu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, ale w uwagach na piśmie do tego zgłoszenia skrytykowało zakres treści, które zostały usunięte z drugiej „jawnej” wersji, twierdząc, że był on nieuzasadniony. Jednak wbrew temu, co sugerowało OL, zakres treści usuniętych w tej wersji nie podważał możliwości wykonania przysługującego OL, jako stronie skarżącej, prawa do bezpośredniego uczestnictwa w postępowaniu
- (8) W dniu 8 kwietnia 2015 r. LG odpowiedziało na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń oraz uwagi do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń przedstawione przez OL.
- (9) W dniu 27 maja 2015 r. LG i OL wzięły udział w spotkaniu wyjaśniającym.
- (10) W odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń oraz podczas spotkania wyjaśniającego LG twierdziło, że w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie „wskazano właściwej teorii szkody” i w związku z tym postępowanie LG nie zostało zbadane pod kątem wystarczająco precyzyjnie określonych kryteriów prawnych wskazujących na zachowanie będące rzekomo niezgodne z prawem; nie wskazano też właściwego orzecznictwa. Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zawierało zamiast tego zbiór „własnych wątpliwości wyrażonych przez Komisję [...] wraz z powierzchowną oceną stwierdzeń przedstawionych przez LG, prowadzącą do niejasnego wniosku, że rozmontowanie toru nie było obiektywnie uzasadnione”.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) („decyzja 2011/695/UE”).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18) („rozporządzenie nr 773/2004”).

⁽⁴⁾ Wniosek ten był skierowany do mnie, ale w myśl wymogów art. 3 ust. 7 decyzji 2011/695/UE przekazano go DG ds. Konkurencji.

- (11) Krytyka ta zasadniczo odnosi się do kwestii o charakterze materialnym, a nie sprawiedliwości proceduralnej. Skuteczne korzystanie z przysługującego LG prawa do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym, nie zostało w bezprawny sposób ograniczone poprzez kształt lub treść pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. W związku z tym krytyka ta jest nieprzekonująca z punktu widzenia zasady sprawiedliwości proceduralnej.
- (12) W dniu 23 października 2015 r. DG ds. Konkurencji wysłała do LG pismo przedstawiające okoliczności faktyczne, załączając do niego dodatkowe dowody, na których Komisja zamierzała się oprzeć. W odpowiedzi udzielonej na piśmie z dnia 2 grudnia 2015 r. LG podniosło zasadniczo, że, między innymi, Komisja powinna była wskazać w sposób bardziej precyzyjny, dlaczego i w jakim zakresie uznała, że określony materiał dowodowy stanowi poparcie dla argumentów zawartych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń lub podważa argumenty przedstawione przez LG w odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.
- (13) Pismo przedstawiające okoliczności faktyczne przedstawia w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny (często wskazując konkretne odniesienia do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń) wspomniany dodatkowy materiał dowodowy, jak również wnioski, które można wyciągnąć na podstawie jego poszczególnych części składowych. Wnioski te miały charakter wstępny, ponieważ dano LG możliwość przedstawienia uwag na ich temat. Poziom ich szczegółowości był wystarczający do tego, aby LG mogło w razie potrzeby zidentyfikować argumenty, których dotyczyły te ewentualne odniesienia. W związku z tym uważam, że przedstawiona przez LG krytyka w kontekście proceduralnym jest nieuzasadniona.
- (14) Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których przedsiębiorstwo LG miało możliwość przedstawienia swojego stanowiska. Stwierdzam, że tak istotnie jest.
- (15) Ogólnie uważam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 29 września 2017 r.

Joos STRAGIER
